

Защо се стряскаме от кръв?

Новини | Спорт и здраве | на 07.05.2021 21:26 | от Милен Витанов

Защо говорим за това?

Защото много деца се притесняват, когато се порежат или си обелят коляното при падане.

Всеки се е наранявал или порязвал. А случвало ли ти се е да ти призлее, когато видиш кръв? Или да забележиш, че на някой друг му става лошо? В това няма нищо странно. Някои хора реагират по-страхливо, други по-смело, но всички се стряскат, когато видят кръв.

Учените смятат, че това е вродена реакция. Такива реакции се наричат инстинкти. Те са важни за оцеляването. Появили са се в миналото, когато животът е бил по-опасен. Например по времето на първобитните хора и саблезъбите тигри. Ако видиш кръв по кожата на свой съплеменник - значи наблизено дебне опасност. Ако си непредпазлив... сам ще се изложиш на нея. Онези, които са реагирали с повишено внимание при вида на кръвта, са оцелявали.

Това знание се е запечатало в паметта на оцелелите хора. После се е предавало от поколение на поколение. Този процес се нарича еволюция. Така инстинктът се е предал и до нас. Затова когато видим кръв, я приемаме като знак за опасност и сме нащрек.

Реакцията ни обаче може да бъде и прекалена - например ако става дума за малко порязване. Все пак животът в днешно време не е толкова опасен, както в миналото. Не се срещаме всеки ден с дивни опасни животни. А и на Земята вече не ловуват саблезъбни тигри.

Човек може да се отучи от това да се плаши, когато види кръв. В някои професии това е много важно. Например лекарите трябва да запазват спокойствие дори да видят кръв. Иначе няма да могат да помагат на пациентите си. Те се научават да са безстрашни още докато учат медицина.

Хубаво е човек да умее да запазва спокойствие също като лекарите. Когато се порежем или нараним, е важно да не изпадаме в паника. Ако няма кой да ни помогне, добре е да почистим раната. Можем да я дезинфекцираме, за да не влязат бактерии. В случай че не знаеш какви средства за дезинфекция имате въкъщи, попитай родителите си да ти покажат.

След почистването трябва да превържем раната. При по-силно кървене може да натиснем или стегнем внимателно превръзката, докато кръвта не спре. Ако раната е малка, достатъчно е да ѝ сложим лепенка. Във всички случаи добре е да я покажем на родителите си, те знаят какво да правят.

А пък след превръзката тялото ни знае какво да прави с нараняването. В кръвта ни се съдържат множество миниатюрни кръвни телца, наречени тромбоцити. Те са отговорни за това кръвта да се съсирва, когато потече. Когато кръвта се съсирва, тя всъщност се втвърдява и така запечатва раната. Можем да си представим кожата си като скафандър, който те пази от опасности. Понякога, ако не сме предпазливи, се случва скафандърът да се пробие. Тогава кръвта, която се съсирва, образува нещо като тапа и така запазва целостта на скафандъра. А той след това се ремонтира от само себе си. Тялото ни е страхотно в това отношение. Скоро кожата зараства и коричката от раната пада от само себе си.

Само при много големи рани се налага докторите да зашият кожата. Това не боли, защото го правят с упойка. След като такава голяма рана зарасне, на мястото ѝ може да остане белег за спомен. Но това се случва наистина рядко. Ако внимаваш и се пазиш, няма опасност да стигнеш до шиене. А да получава малки рани, се случва на всекиго рано или късно. Няма нищо страшно. Сигурно си чувал поговорката: "Юнак без рана не може".

Въпросника към тази статия можеш да решиш онлайн на:
</book/1334-zashto-se-stryaskame-ot-krav>

Сканирай този QR-код и влез директно във въпросника ->

©"Вижте" е издание на Фондация Гутенберг 3.0. Всички права са запазени

